

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: R. K.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 8. 2018, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 21. 5. 2018 č. j. R-21.5.2018-429/, o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 27. 8. 2018 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. 5. 2018, kterým zamítla

žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění). V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaná uvedla, že u žalobce byla od 4. 2. 2013 do 1. 1. 2018 zjištěna invalidita I. stupně a od 2. 1. 2018 se pak jedná u něj o invaliditu III. stupně. Žalobce však v rozhodném období od 4. 2. 2003 do 3. 2. 2013 získal pouze 1 rok a 10 dnů pojištění namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 4. 2. 1993 do 3. 2. 2013 získal pouze 1 rok a 158 dní pojištění namísto potřebných 10 let. Nesplnil tak podmínku potřebné doby pojištění stanovenou v § 40 zákona č. 155/1995 Sb. a nárok na invalidní důchod mu se zřetelem k ust. § 38 písm. a) téhož zákona nevznikl.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že mu žalovaná několikrát „zamítla vyplácení důchodu, ve kterém byl od 4. 2. 2013“, přičemž jeho zdravotní stav se zhoršil natolik, že mu 2. 1. 2018 byla přiznána invalidita III. stupně. Byl několikrát veden na úřadu práce „s přestávkami, ve kterých byl ve výkonu trestu odnětí svobody“, avšak nikdo ho nikdy nepoučil o tom, že si má šetřit na nějaké důchodové spoření. Dále žalobce poukázal jmenovitě na osoby, které zná, a které přestože nepracovaly, důchod pobírají. Závěrem své žaloby uvedl, že nemohl doložit, že v letech 1988 – 1990 pracoval ve státním podniku „Strojosvit“ a z důvodu záplav roce 1997 se všechno zničilo anebo ztratilo. Proto žádá, aby o celé věci krajský soud rozhodl, tak „aby mu byla vyplácena měsíční výplata ve výši životního minima“.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 27. 8. 2018 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále a dávkovým spisem žalobce a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového a dávkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce podal dne 12. 2. 2018 žádost o invalidní důchod. Na základě této jeho žádosti byl žalobcův zdravotní stav posouzen posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále dne 29. 3. 2018 se závěrem, že u žalobce se jedná o invaliditu I. stupně od 4. 2. 2013. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 21. 5. 2018, kdy žádost o invalidní důchod žalobce zamítla pro nesplnění podmínky potřebné doby pojištění podle ust. § 38 písm. a) a § 40 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých jak shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím. V řízení o námitkách žalobce žalovaná požádala Okresní správu sociálního zabezpečení v Bruntále o prošetření dob zaměstnání žalobce u zaměstnavatele Strojosvit, státní podnik v době od 2. 1. 1988 do 11. 11. 1988 a od 3. 1. do 5. 1. 1990. Podle sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále ze dne 23. 7. 2018 však nástupnický zaměstnavatel, tj. Strojosvit, a.s. nedohledal žádné podklady potvrzující trvání uvedených zaměstnání žalobce. Součástí dávkového spisu žalobce je mimo jiné i osobní list důchodového pojištění, ze kterého krajský soud zjistil, že v rozhodném období od 4. 2. 2003 do 3. 2. 2013 získal 1 rok a 10 dnů pojištění a v období od 4. 2. 1993 do 3. 2. 2013 získal pouze 1 rok a 158 dnů pojištění.

6. Podle ust. § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže dosáhl věku 65 let a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
7. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) téhož zákona potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let 5 roků. Podle odst. 2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních 10 roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 28 let činí přitom potřebná doba pojištění 2 roky.
8. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. 27. 8. 2018 byl invalidní, přičemž se jednalo o invaliditu III. stupně ve smyslu ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění a datum vzniku invalidity bylo stanoveno 4. 2. 2013, kdy byl žalobce uznán invalidním v I. stupni a od 2. 1. 2018 se následně jednalo o invaliditu III. stupně. Nutno podotknout, že datum vzniku invalidity žalobce v žalobě nijak nezpochyboval. Podle osobního listu důchodového pojištění žalobce v rozhodném období od 4. 2. 2003 do 3. 2. 2013 má vykázano pouze 1 rok a 10 dnů pojištění namísto potřebných 5 let a v rozhodném období od 4. 2. 1993 do 3. 2. 2013 má vykázano pouze 1 rok a 158 dnů pojištění. Žalobce tedy nesplňoval druhou podmínku nutnou pro vznik nároku na invalidní důchod, tj. potřebnou podmínku doby pojištění ve smyslu shora citovaného ust. § 40 zákona o důchodovém pojištění. Pakliže v žalobě poukázal na skutečnost, že od roku 1988 do roku 1990 pracoval ve státním podniku Strojovnit, tuto dobu pojištění se ve správním řízení nepodařilo prokázat ani dodatečným dohledáním prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále. Nutno však poznamenat, že i při prokázání doby pojištění doposud nevykazované v osobním listu důchodového pojištění, by tato skutečnost neměla na posouzení nároku na invalidní důchod žalobce žádný vliv, neboť nespadá do rozhodného období podle ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Za situace, kdy žalobce jinou dobu pojištění v řízení neprokázal, krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na tomto závěru nic nemůže žalobní námitka, že žalobce nebyl příslušným pracovištěm Úřadu práce České republiky poučen o tom, že se má pro účely důchodového pojištění pojistit, stejně tak jako námitka, že v žalobě jmenované osoby pobírají invalidní důchod, aniž by plnily podmínku potřebné doby pojištění. V tomto řízení totiž mohl krajský soud přezkoumávat toliko zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a nikoliv nároky týkající se jiných osob než žalobce samotného.

9. Protože v průběhu řízení žalobce jinou dobu pojištění ve shora uvedených rozhodných obdobích neprokázal, krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jeho žalobu zamítl, neboť není důvodná.
10. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 24. ledna 2019

JUDr. Petr Indráček
samosoudce